

NAJVÄČŠÍ ZÁZRAK NEKONEČNEJ CENY

Úryvky zo zápiskov Bolívijskej stigmatizovanej mystičky Cataliny Rivas.

„Keď som vstúpila do kostola, arcibiskup a kňazi vychádzali zo sakristie. Matka Božia mi povedala: „Dnes je deň kedy sa ti dostane poznania. Chcem aby si sa dobre sústredila, aby si sa o to, čo prežiješ mohla podeliť s celým ľudstvom.“

Prvou vecou, ktorú som si všimla bol zbor krásnych hlasov, ktoré spievali z diaľky. Chvíľami sa hudba približovala a potom vzdäľovala ako šum vetra. Arcibiskup začal sv. omšu a keď prišiel k úkonu kajúcnosti, Mária mi povedala:

„Pros Pána z hĺbky duše, aby ti odpustil hriechy, ktorými si ho urazila. Tak sa budeš môcť dôstojne zúčastniť na veľkom privilegii, akým je sv. omša.“

Pomyslela som si: „Som predsa v stave milosti, včera som sa spovedala.“

Matka Božia odpovedala:

Myslíš, že si od včerajška Pána v ničom neurazila?“ Dovoľ, aby som ti pripomenula niekoľko vecí (...). A ty hovoríš, že si Boha nezranila? Prišla si na poslednú chvíľu, keď už celebrujúci vychádzal, a chceš sa zúčastniť sv. omše bez predchádzajúcej prípravy...

Prečo všetci prichádzate na poslednú chvíľu? Máte prísť skôr, modliť sa, aby vám Pán zoslal Ducha Svätého, aby vás obdaril pokojom a očistil vás od ducha tohto sveta, od vašich nepokojov, problémov a roztržitostí. On vás uschopní, aby ste mohli prežívať tieto, tak sväté okamihy. To je predsa ten najväčší zázrak. Prišli ste prežiť okamih kedy vám najvyšší Boh dáva svoj najväčší dar a vy si to neviete vážiť .

Keď zaznelo Sláva Bohu na výsostiach, Matka Božia povedala:

„Veleb a blahoslav z celej svojej lásky Najsvätejšiu Trojicu a uznaj, že si jedným z jej stvorení .“

Začala liturgia slova a Mária mi poručila, aby som opakovala po nej: „Pane, dnes chcem načúvať Tvojmu slovu a prinášať hojne ovocia. Prosím, aby tvoj Duch očistil moje srdce, aby v ňom Tvoje slovo vzrastalo a rozvíjalo sa.“ Potom najsvätejšia Panna povedala:

Chcem, aby si rozjímal o čítaniach i homílii. Pamätaj si , že to čo hovorí Písmo sa nevracia, dokiaľ nevydá plody. Ak budeš sústredene načúvať, časť z toho, čo počuješ v tebe zostane. Musíš sa snažiť, aby si si celý deň pripomínala tie slová, ktoré na teba zapôsobili.

Niekedy to môžu byť dva verše, inokedy čítanie celého evanjelia a niekedy len jediné slovo. Vychutnávaj ho počas dňa a stane sa časťou teba. Život sa zmení ak dovoľíme, aby Božie slovo premieňalo našu osobnosť.“

Pri obetovaní Matka Božia povedala:

Modli sa takto: Pane obetujem sa ti taká aká som, všetko, čo mám a čo môžem. Všetko vkladám do tvojich rúk. Všemohúci Bože, pre zásluhy Tvojho Syna, premeň ma. Prosím za svoju rodinu, za všetkých ľudí, ktorí bojujú proti nám, za tých ktorí sa zverili do mojich modlitieb.

„Zrazu začali z lavíc vstávať postavy, ktoré som predtým nevidela. Vyzeralo to, akoby sa z najbližšieho susedstva z každej osoby v katedrále povstala iná osoba a hneď sa chrám zaplnil mladými krásnymi ľuďmi. Boli oblečení do bieloskvúcich sa šiat. Všetci šli do hlavnej lode a potom smerom k hlavnému oltáru. Matka Božia povedala:

„Pozeraj sa, to sú anjeli strážni každej z tých osôb, ktoré sú v kostole. Tvoj anjel strážny odnáša tvoje dary a tvoje prosby pred Pánov oltár.“

Časť z nich niesla akoby zlatú miskú s niečím, čo žiarilo čistým zlatým svetlom. Najsvätejšia Panna mi povedala:

„...To sú anjeli tých, ktorí obetujú sv. omšu na mnoho úmyslov a ktorí sú si vedomí, čo to znamená sláviť sv. omšu. Oni majú Pánovi čo dať. Obetuj v tomto okamihu Pánovi samu seba. Daruj mu svoje bolesti, nádeje, smútky, radosti a prosby. Pamätaj, že sv. omša má nekonečnú cenu. Preto buď štedrá v obetovaní i v prosbách.“

Za prvými anjelmi šli tí, ktorí mali ruky prázdne .

„...To sú anjeli tých, ktorí sú tu prítomní, ale nikdy nič neobetujú. Nemajú záujem na prežívaní každého okamihu sv. omše a nemajú dar, ktorý by chceli priniesť k oltáru.“

Na konci sprievodu boli anjeli, ktorí boli veľmi smutní, mali ruky zopäté k modlitbe, ale sklopený zrak.

„...To sú anjeli strážni tých, ktorí prišli len z povinnosti, bez túžby zúčastniť sa sv. omše. Anjeli sú smutní, pretože nemajú, čo by zložili k oltáru okrem svojich modlitieb. Nezarmucuj svojho anjela strážcu. Pros o mnoho, ale nie len pre seba, pre všetkých. Pamätaj, že obeta, ktorá, sa Pánovi najviac páči, je celopal, kedy obetuješ Pánovi seba samu, aby tá Pán mohol premeniť skrze zásluhy. Čo môžeš obetovať sama za seba? Ničotu a hriech. Otcovi sa páčia tie obety, ktoré sú spojené so zásluhami Ježiša Krista.“

Po skončení prefácie, veriaci spievali „Svätý, svätý...” všetko za celebrantom zmizlo a po jeho ľavej strane sa objavilo tisíce anjelov. Boli oblečení do tuník. Všetci pokľakli s rukami zloženými k modlitbe, klaňali sa, vzdávali Pánovi česť. Bola počuť krásnu hudbu, akoby mnoho zborov spievalo: „Svätý, svätý, svätý...”

V okamihu premenenia zázrak nad zázraky. Za arcibiskupom sa objavil veľký zástup. Boli odetí ako anjeli. Ich tváre žiarili radosťou. Mohlo by sa zdať, že to boli ľudia rôzneho veku, ale tváre mali všetci šťastné. Všetci pokľakli.

„...To sú všetci svätí a blahoslavení. Sú medzi nimi duše tvojich príbuzných, ktoré sa už tešia z videnia Boha.“

Potom som uvidela Matku Božiu, ako kľáčí napravo krok za celebrantom. Pozerala sa so zopätými rukami s úctou na celebranta. Odtiaľ mi tíško povedala:

„Vidíš, že som celý čas tu. Ľudia ma hľadajú na miestach kde som sa zjavila. To je dobré pre milosti, ktoré tam obdržia. Ale počas žiadneho zjavenia, na žiadnom inom mieste nie som viac prítomná než pri sv. omši. Tu ma vždy nájdeš- u päty oltára, kde sa slávi Eucharistia.“

U päty bohostánku zotrúvam s anjelmi, pretože vüdy zotrúvam pri Ježišovi. Pomysli, že sú ľudia, ktorí sú v tomto okamihu roztrüití a bavia sa. S ľútosťou musím povedať, že sú ľudia, ktorí stoja so založenými rukami, akoby Pán bol niekto, kto je im rovný. Povedz všetkým ľuďom, že človek nie je nikdy viac človekom, než keď padá pred Bohom na kolená.“

Mária dodala:

“Udivuje ťa že vidíš Máriu za arcibiskupom? Tak je to správne. So všetkou láskou, akú mi môj Syn dal, nikdy mi nedal dôstojnosť kňaza - dar kňazstva sprítomňovať denne eucharistický zázrak. Preto mám hlbokú úctu ku kňazom a k zázraku, aký Boh uskutočňuje ich službou. Preto musím kľáčať tu za nimi.“

Pred oltárom sa objavili tiene ľudí v šedých farbách s pozdvihnutými rukami. Mária povedala:

„To sú blahoslavené duše z očistca, ktoré čakajú na vaše modlitby, aby sa naplnilo ich očistenie. Neprestávajú sa za ne modliť. Oni sa modlia za vás, ale nemôžu sa modliť za seba. Modlite sa, aby mohli byť s Bohom a tešiť sa večne v jeho prítomnosti.“

Celebrant vyslovil slová premenenia. Náhle sa naplnil nadprirodzeným svetlom, ktoré naberalo zvláštnu silu. Keď pozdvihol Hostiu, mal na rukách znaky, ktoré žiarili svetlom. Bol to Ježiš! Hostia začala rásť a stala sa tvárou Ježiša, ktorý sa pozeral na svoj ľud. Chcela som skloniť hlavu, ale Mária mi povedala:

Nedívaj sa dolu. Zahľad sa na neho a opakuj slová z Fatimy:

Pane verím, klaniam sa ti. Dúfam v teba a milujem ťa. Prosím ťa o odpustenie pre tých ktorí neveria a neklaňajú sa ti, nedúfajú v teba a nemilujú ťa. Povedz mu, ako veľmi ho miluješ a klaňaj sa Kráľovi kráľov.“

Zdalo sa mi, akoby som bola jedinou osobou, na ktorú sa Ježiš pozerá z Hostie, ale pochopila som, že sa s takou bezhraničnou láskou pozerá na každú osobu.

Keď celebrant vyslovil slová premenenia vína, zbadala som Ježiša ukrižovaného. Mohla som nazerať na jeho tvár, zranené ramená a rozdrásané telo. Na pravej strane hrudi mal ranu, z ktorej vytekala krv a niečo ako voda, ale bolo to niečo žiariace. Vyzeralo to ako lúče svetla, ktoré smerovali k veriacim. Matka Božia mi povedala:

“Toto je zázrak zázrakov:

Pán nie je spútaný ani časom, ani priestorom.

V okamihu premenenia je celé spoločenstvo cirkvi u

päty kríža na Kalvárii v Jeruzaleme vo chvíli ukrižovania.“

Keď sme sa mali modliť Otče náš, prehovoril ku mne Ježiš prvýkrát:

Počkaj, chcem , aby si sa modlila z najhlbšieho vnútra z akého vôbec môžeš volať.

Pripomeň si osoby, ktoré ťa v živote najviac zranili a spôsobili ti najväčšiu krivdu, aby si ich mohla objať a povedať im: „V mene Ježiša Krista vám odpúšťam a prajem vám pokoj. V mene Ježiša Krista prosím, aby ste mi odpustili a prijali pokoj. Ak si tá osoba zaslúži pokoj, obdrží ho.“

Nadišiel okamih prijímania.

Pán mi povedal: „Počkaj chvíľu, chcem, aby si niečo uvidela.“

Vnútorňý impulz obrátil moju pozornosť k jednej osobe, ktorá sa pred sv. omšou spovedala. Keď kňaz položil Hostiu na jej jazyk, túto osobu zachvátilo svetlo, ktoré postupne zaplavilo celú jej postavu.

Pán povedal.: “Hľa ako sa radujem keď objímam dušu, ktorá prichádza s čistým srdcom, aby ma prijala.”

Ježišov hlas bol hlasom šťastnej osoby. Keď som išla prijať sv. prijímanie povedal mi: “Pri Poslednej večeri som sa stal väzňom lásky, keď som ustanovil Eucharistiu. Chcel som zostať s vami až do skončenia sveta, lebo moja láska nemohla zniesť aby ste boli sirotami, vy, ktorých milujem viac ako vlastný život.”

Keď som sa vrátila na miesto, Pán mi povedal: “Počúvaj!” O chvíľu som počula modlitbu ženy predomnou, ktorá práve prijala sv. prijímanie.

Ježiš mi povedal smutným hlasom: **“Počula si jej modlitbu?**

Ani raz nepovedala, že ma miluje.

Ani raz mi nepoďakovala za dar, ktorý som jej dal aby som ju pritiahol k sebe.

Ani raz nepovedala ďakujem ti Pane. Boli to len samé litánie prosieb.

A tak to robia skoro všetci, ktorí ma prijímajú. Z lásky som zomrel a vstal z mŕtvych.

Z lásky čakám na každého z vás, z lásky s vami zostávam. Ale vy si neuvedomujete,

že potrebujem vašu lásku. V tejto chvíli, pre dušu tak vznešenú chvíľu,

som žobrákom lásky.”

Keď mal celebrant udeliť požehnanie, Matka Božia mi povedala:

„Daj pozor, robíš akési divné znamenie, miesto znamenia kríža. Pamätaj, že toto požehnanie môže byť tým posledným, ktoré dostávaš z kňazských rúk. Tie posvätené ruky udeľujú požehnanie v mene Najsvätejšej Trojice. Rob preto znamenie kríža s úctou, akoby to malo byť posledné v tvojom živote.“

Ježiš ma prosil, aby som s ním po sv. omši niekoľko minút zostala.

Nevychádzaj rýchlo, keď sv. omša skončí. „Zostaň na chvíľu v mojej spoločnosti, raduj sa z nej a dopraj mi, aby som sa mohol radowať z tvojej spoločnosti.“ Spýtala som sa: „Ježišu ako dlho zostávaš s nami po sv. prijímaní?“

Odpovedal mi: „Tak dlho, dokiaľ ty chceš zostať som mnou,

ak sa budeš ku mne prihovárať celý deň, budeš sa na mňa obracať pri

plnení svojich povinností, budem ťa počúvať. Ja som s tebou stále,

len ty odo mňa odchádzaš.

Po sv. prijímaní by som chcel zdieľať tvoj rodinný život aspoň v nedeľu.

Radujem sa keď mi hovoríš o svojom živote,

keď mi dovoľíš aby som sa ho zúčastnil ako člen tvojej rodiny,

alebo ako najbližší priateľ. Koľko milostí človek stráca,

že mi nedopriava miesto vo svojom živote a vo svojej rodine.“

Ježiš mi povedal: „Mali by ste v čnostiach prevyšovať anjelov a archanjelov,

pretože oni nemajú to potešenie prijímať ma ako pokrm v Eucharistii.

Oni majú len kvapky milosti a vy máte celý oceán.“ Inokedy mi Ježiš povedal s bolesťou,

že sú ľudia, ktorí ho prijímajú zo zvyku. Táto rutina spôsobuje, že niektorí sú celkom

ľahostajní a vlažní, že nemajú Ježišovi čo povedať. Sú ľudia,

ktorí ho prijímajú každý deň, ale bez ovocia. Modlia sa niekoľko hodín denne,

ale v ich živote sa neuskutočňuje žiadna premena.

Prijímajme Eucharistiu s túžbou po ovocí

obrátenia, rastu v čnostiach a

v skutkoch milosrdenstva.

